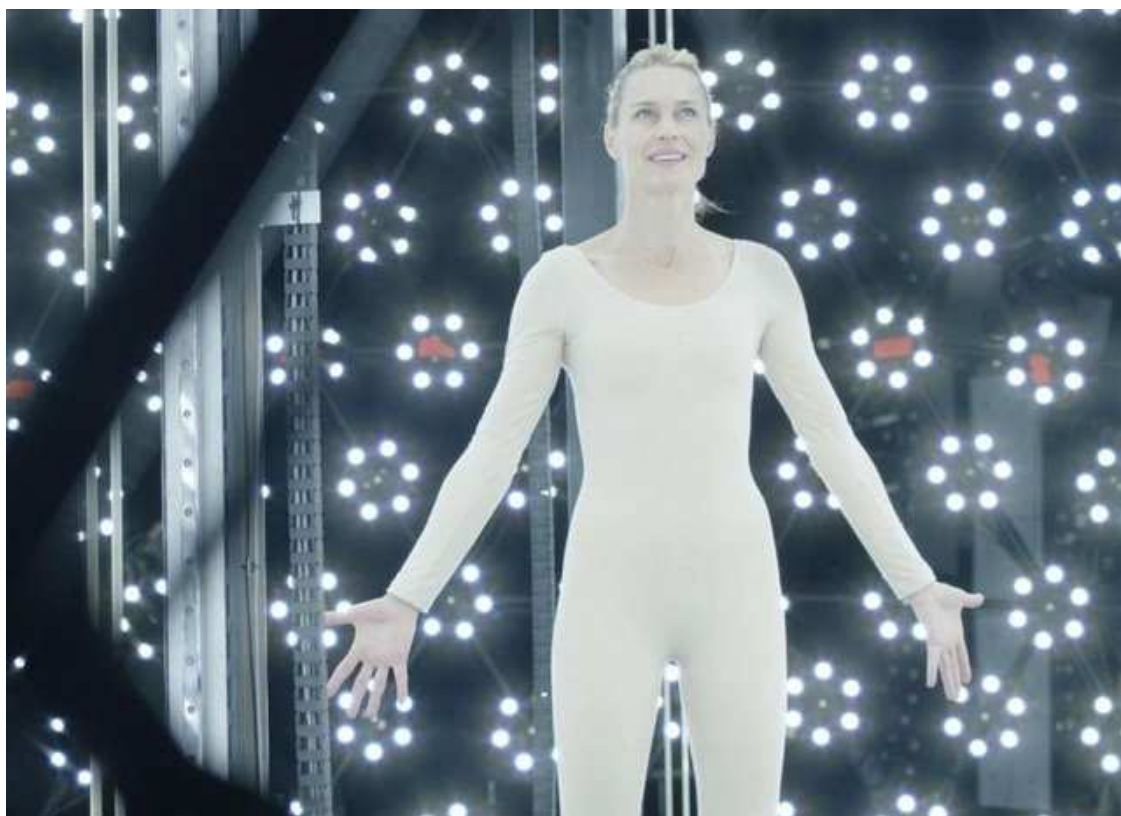

KONGRES

W KINACH OD 13 WRZEŚNIA 2013

DYSTRYBUCJA W POLSCE

GF

GUTEK FILM

Al. Wojska Polskiego 41/43, 01-503 Warszawa
tel.: (+4822) 536 92 00, fax: (+4822) 635 20 01
e-mail: gutekfilm@gutekfilm.pl <http://www.gutekfilm.pl>

KONGRES

Le Congrès

Reżyseria

Ari Folman

Scenariusz

Ari Folman

Na podstawie opowiadania „Kongres futurologiczny” Stanisława Lema

Scenografia

David Polonsky

Animacja

Yoni Goodman

Zdjęcia

Michał Englert

Muzyka

Max Richter

Montaż

Nili Feller

W filmie pojawiają się :

Robin Wright
Harvey Keitel
Jon Hamm
Paul Giamatti
Kodi Smit-McPhee
Danny Huston
Sami Gayle

Robin Wright
Al
Dylan
Dr. Barker
Aaron
Jeff
Sarah

Producenci:

Sébastien Delloye, Diana Elbaum, David Grumbach, Eitan Mansuri, Jeremiah Samuels

Produkcja

Bridgit Folman Film Gang

Pandora Film

Opus Film

Paul Thiltges Distribution

ARP

Entre Chien et Loup

Izrael/Niemcy/Polska/Luksemburg/Francja/Belgia

rok produkcji: 2013

czas trwania: 120 min

35 mm – Dolby Atmos - Kolor

„Kongres” to długo oczekiwana, wizjonerska produkcja oparta na motywach „Kongresu futurologicznego” Stanisława Lema.

W roli głównej występuje Robin Wright, której partnerują Harvey Keitel, Paul Giamatti, Jon Hamm i Danny Huston. Reżyserem filmu jest Ari Folman, który ma w swoim dorobku nominowany do Oscara film „Walc z Baszirem”. Za stronę wizualną „Kongresu” odpowiada wybitny polski operator Michał Englert, a brawurowe sekwencje animowane w filmie zrealizowało polskie Orange Studio.

W „Kongresie” zacierają się granice między rzeczywistością i fikcją: Robin Wright gra tu samą siebie. Mieszka z dwójką dorastających dzieci na ranczo, z dala od cywilizacji, kiedy wielkie hollywoodzkie studio zwraca się do niej z niezwykle propozycją. Wright dzięki zaawansowanej technologii cyfrowej może zostać „zeskanowana”, osiągając w każdym kolejnym filmie wieczną młodość. Od tej pory wszystkie jej role zagra wirtualna kopia. Decyzja, którą podejmuje kobieta, by móc dysponować nieograniczonym czasem dla najbliższych, okazuje się początkiem jej podróży przez świat przyszłości, w którym potężne studia filmowe i koncerty farmaceutyczne oferują totalne formy rozrywki, manipulując ludzką świadomością. „Kongres” to film nowatorski i odważny, pełen pomysłów ukazujących w krzywym zwierciadle świat nieograniczonych możliwości technologicznych, które już wkrótce mogą wyznaczyć granice naszej wolności i dyktować pragnienia.

PRASA O FILMIE

Niewątpliwie jeden z najbardziej oczekiwanych filmów roku (...) film wizjonerski i głęboki, miejscami swobodnie poczynający sobie z oryginałem (...) feeria olśniewających obrazów, ale cały czas podszytych Lemowskim niepokojem dotyczącym granic poznania, definicji szczęścia, wolności i wizji przyszłości. Czasem bliżej tu do Trzech stygmatów Palmera Eldritch'a Dicka, czasem do Matrixa Wachowskich, ale Folman pewną ręką prowadzi narrację (...) Wspaniałe widowisko z krytycznym ostrzem.

Jan Topolski, „Krytyka polityczna”

Ari Folman w walcu z Kubrickiem, Orwellem i Huxleyem.

„Le Monde”

Niewiarygodna odyseja filmowa.

„Le Figaro”

Wolność i bogactwo formy, pobudzający obrazami.

„Premiere”

Zachwycający film wyprzedzający rzeczywistość.

„Les Inrocks”

Film wielkiego formatu.

„Filmdeculte”

Niezapomniany.

„IndieWire”

Przyprawia o zawrót głowy.

„Technikart”

Fascynujący.

„Le Nouvel Obs”

REŻYSER O FILMIE

Stanisław Lem, wielki autor science-fiction, w swoim opowiadaniu „Kongres futurologiczny” kreuje świat poddany dyktaturze chemicznej kilku potentatów przemysłu farmaceutycznego. Książka napisana w latach sześćdziesiątych opisuje, jak producenci produktów farmaceutycznych sprawują totalną kontrolę nad ludzkimi emocjami: miłością, pożądaniem, zazdrością i strachem przed śmiercią. Lem, zaliczający się (razem z Philipem K. Dickiem) do grona największych proroków i filozofów science-fiction, nawet sobie nie wyobrażał, jak bardzo jego wizja może być aktualna na początku trzeciego tysiąclecia.

Do psychologiczno-chemicznego wiru, opisanego przez Lema, kinowa adaptacja wprowadza technologię 3D oraz technikę capture motion, które zagrażają istnieniu kina, na którym się wychowaliśmy. W erze post-Avatar, każdy filmowiec musi spróbować sobie odpowiedzieć na pytanie, czy syntetycznymi obrazami w 3D da się zastąpić aktorów z krwi i kości, którzy od zawsze poruszali naszą wyobraźnię. Czy postacie stworzone w technologii cyfrowej mogą wzbudzić w nas taki sam entuzjizm jak oni i czy w ogóle warto się nad tym zastanawiać?

Film „Kongres” przedstawia nowy etap ewolucji obrazów w technologii 3D, które stają się chemicznym wzorem dostępnym dla każdego na receptę. Konsumenci kina, kompilując w swoich umysłach filmy, które zawsze chcieli zobaczyć, sami reżyserują produkty swojej wyobraźni, obsadzając w głównych rolach swoich ulubionych aktorów. W tak stworzonym świecie, uwielbiani niegdyś aktorzy filmowi i teatralni stają się nic nieznaczącymi relikwiami, pozbawiani swojego wnętrza, a na końcu zapomniani przez wszystkich. Co w takim razie dzieje się z artystami, którzy zdecydowali się sprzedać diabolicznemu studiu swoją duszę i tożsamość?

W scenach o niemal dokumentalnym charakterze „Kongres” podąża za aktorką Robin Wright, gdy ta akceptuje propozycję podpisania umowy umożliwiającej „zeskanowanie” jej osoby i sprzedaż tożsamości studiu filmowemu. Następnie film zabiera nas w świat animowany, w którym śledzimy jej dalsze losy aż do momentu, kiedy studio przekształca aktorkę we wzór chemiczny. Jedynie ten ogłuszający koktajl animacji (przy niewiarygodnej wolności, jaką ta forma daje kinematograficznej interpretacji) oraz realistyczne, quasi dokumentalne zdjęcia pozwalają zilustrować podróż ludzkiego ducha między światem wpływów psycho-chemicznych, a zwodniczą rzeczywistością. „Kongres” to animacja należąca do fantastyki i futuryzmu, ale również wołanie o pomoc i głęboki krzyk nostalgii za kinem „w starym stylu”, które tak dobrze znamy i kochamy.

Ari Folman

SEKRETY PRODUKCJI

W procesie tworzenia „Kongresu” brało udział wiele krajów: Niemcy, Francja, Wielka Brytania, Polska, Belgia, Luksemburg i Izrael. Zdjęcia do filmu kręcono na pustyni Mojave w Kalifornii, w Los Angeles oraz w Nadrenii Północnej Westfalii.

Animacja filmu jest hołdem złożonym fantastycznej pracy braci Fleischer, którzy w latach trzydziestych powołali do życia Popeye’a, Betty Boop i pierwszego Supermana.

Ten typ animacji wymaga 1200 rysunków na minutę filmu, co daje ponad 60 000 obrazków na stworzenie całego filmu. Animowany storyboard został wykonany w Izraelu, Luksemburgu, Brukseli, Berlinie, Hamburgu i w Polsce.

Gwasz i interwały wykonano w Polsce, na Filipinach, Ukrainie, w Indiach i Turcji. Natomiast postprodukcja zdjęć i animacji odbyła się w Izraelu, Luksemburgu i w Liège w Belgii.

Aby stworzyć tę ponad 55-minutową animację, pracowało w sumie ponad 200 twórców w ośmiu krajach.

SYLWETKI TWÓRCÓW

Ari Folman – reżyser i scenarzysta

W latach osiemdziesiątych, po spełnieniu obowiązku służby wojskowej w armii izraelskiej, Ari Folman postanawia zrealizować swoje marzenie: podróż dookoła świata. Dwa tygodnie i dwa kraje po wyruszeniu w drogę, Ari dochodzi do wniosku, że jednak to nie jest coś, do czego został stworzony. Zaszywa się w pensjonacie w południowo-wschodniej Azji i pisze listy do swoich przyjaciół, opisując całkiem wymyślone wydarzenia ze swojej podróży. To przełomowe doświadczenie popycha go do studiowania kinematografii.

Film dyplomowy Ariego Folmana „Comfortably Numb” (1991) opowiadający w komiczny i absurdalny sposób o doświadczeniach jego bliskich z irackiego ataku rakietowego na Tel Aviv podczas I wojny w Zatoce Perskiej przyniósł mu w Izraelu nagrodę dla Najlepszego Filmu Dokumentalnego roku.

Między 1991 a 1996 rokiem Ari tworzy filmy dokumentalne dla izraelskiej telewizji, głównie na terytoriach okupowanych. W 1996 pisze i reżyseruje film „Klara cudotwórczyni”, długi metraż na podstawie powieści czeskiego pisarza Pavla Kohouta. Film zdobywa wiele nagród w Izraelu, w tym dla Najlepszego Filmu oraz Najlepszego Reżysera. Wygrywa również Nagrodę Publiczności na festiwalu w Berlinie. Ari tworzy następnie kilka seriali dokumentalnych, które odnoszą sukces, oraz swój drugi długometrażowy film fabularny „Made in Israel” (2001), futurystyczną baśń o tropieniu ostatniego żyjącego nazisty.

Pierwsza wyprawa w animację rozpoczyna się razem z serialem dokumentalnym „Materia odpowiedzialna za miłość” (2004), gdzie każdy odcinek zaczyna się kilkoma minutami animacji, w której naukowcy przedstawiają swoje teorie dotyczące ewolucji uczucia miłości. Sukces tej pierwszej próby zachęca Ariego do powtórzenia eksperymentu przy „Walcu z Baszirem” (2008), pełnometrażowym animowanym dokumencie. Bazujący na prawdziwej historii, film jest podróżą wprost do centrum pamięci reżysera w poszukiwaniu zapomnianych obrazów z wojny w Libanie. Ten szlak wspomnień, poszukiwanie prawdy i niespokojna historia regionu w bardzo naturalny sposób stały się podstawowym tworzywem animacji.

Folman przez 4 lata pracował nad adaptacją powieści Stanisława Lema „Kongres futurologiczny”, mieszając prawdziwe zdjęcia z animowanymi obrazami, a „Kongres” jest najbardziej ambitnym przedsięwzięciem w jego karierze.

Robin Wright

Robin Wright urodziła się w Dallas, w Texasie, ale dorastała w San Diego w Kalifornii. Do filmu trafiła ze świata mody – była modelką pracującą m.in. we Francji i Japonii. Karierę aktorską rozpoczęła od roli w niezwykle popularnym serialu „Santa Barbara”, co przyniosło jej trzy nominacje do prestiżowej nagrody Emmy. Do panteonu gwiazd kina pozwoliła jej wejść główna rola w głośnym filmie Roba Reiner’a „Naręczona dla księcia” z 1987 roku. Dwie nominacje do

Złotego Globu oraz do nagrody Stowarzyszenia Aktorów Filmowych otrzymała za niezapomnianą kreację w filmie „Forrest Gump” Roberta Zemeckisa z roku 1995.

Kolejne nominacje do nagrody Stowarzyszenia Aktorów Filmowych przyniosły jej role w filmach Nicka Cassavetes „Jak jej nie kochać” oraz Freda Schepisi „Empire Falls”. Wielokrotnie była nominowana do Spirit Awards za udział m.in. w filmach „Cena miłości” Erina Dignama, „Dziewięć kobiet” Rodrigo Garcii oraz „Ten dzień powróci” Jeffa Stanzlera. W jej filmografii warto zauważyć role w „Stanie łaski” Phila Joanou, „Rozstaniach i powrotach” Anthony’ego Minghelli, „Hamidrze” Anthony’ego Drazana, „Obsesji” oraz „Obietnicy”, dwóch obrazach reżyserowanych przez Seana Penna, „Liście w butelce” Luisa Mandoki, „Moll Flanders” Pena Denshama, „Prywatnym życiu Pippy Lee”, które wyreżyserowała Rebecca Miller, „Opowieści wigilijnej” Roberta Zemeckisa, „Moneyball” Bennetta Millera oraz „Spisku” Roberta Redforda. Chwalona też była za swoją rolę w pierwszym sezonie głośnego serialu „House of Cards” u boku Kevina Spacey’ego.